

Mødedokument

A8-0174/2016

10.5.2016

BETÆNKNING

om teknologiske løsninger for et bæredygtigt landbrug i EU
(2015/2225(INI))

Udvalget om Landbrug og Udvikling af Landdistrikter

Ordfører: Anthea McIntyre

INDHOLD

	Side
FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS BESLUTNING	3
BEGRUNDELSE	18
RESULTAT AF ENDELIG AFSTEMNING I KORRESPONDERENDE UDVALG.....	20

FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS BESLUTNING

om teknologiske løsninger for et bæredygtigt landbrug i EU (2015/2225(INI))

Europa-Parlamentet,

- der henviser til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde¹, særlig artikel 11, artikel 114, stk. 3, artikel 168, stk. 1 og artikel 191,
- der henviser til Rådets afgørelse 2013/743/EU af 3. december 2013 om særprogrammet til gennemførelse af Horisont 2020 — rammeprogram for forskning og innovation (2014-2020) og om ophævelse af afgørelse 2006/971/EF, 2006/972/EF, 2006/973/EF, 2006/974/EF og 2006/975/EF²,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1291/2013 af 11. december 2013 om Horisont 2020 – rammeprogram for forskning og innovation (2014-2020) og om ophævelse af afgørelse nr. 1982/2006/EF³,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1305/2013 af 17. december 2013 om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1698/2005⁴,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1107/2009 af 21. oktober 2009 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler og om ophævelse af Rådets direktiv 79/117/EØF og 91/414/EØF⁵,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/128/EF af 21. oktober 2009 om en ramme for Fællesskabets indsats med henblik på bæredygtig anvendelse af pesticider⁶,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 233/2014 af 11. marts 2014 om oprettelse af et instrument til finansiering af udviklingssamarbejde for perioden 2014-2020⁷,
- der henviser til Rådets forordning (EF) nr. 870/2004 af 24. april 2004 om et fællesskabsprogram for bevarelse, beskrivelse, indsamling og udnyttelse af genressourcer i landbruget og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1467/94⁸ og til Kommissionens rapport af 28. november 2013 med titlen "Genressourcer i landbruget — fra bevarelse til bæredygtig udnyttelse" (COM(2013)0838),

¹ EUT C 326 af 26.10.2012, s. 47-390.

² EUT L 347 af 20.12.2013, s. 965.

³ EUT L 347 af 20.12.2013, s. 104.

⁴ EUT L 347, 20.12.2013, s. 487.

⁵ EUT L 309 af 24.11.2009, s. 1.

⁶ EUT L 309 af 24.11.2009, s. 71.

⁷ EUT L 77 af 15.3.2014, s. 44.

⁸ EUT L 162 af 30.4.2004, s. 18.

- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1829/2003 af 22. september 2003 om genetisk modificerede fødevarer og foderstoffer¹,
 - der henviser til aftalememorandummet af 14. juli 2014 mellem Europa-Kommissionen og Den Europæiske Investeringsbank vedrørende samarbejde inden for landbrug og udvikling af landdistrikter i 2014-2020,
 - der henviser til sin beslutning af 11. marts 2014 om fremtiden for Europas gartnerisektor – vækststrategier²,
 - der henviser til en undersøgelse fra 2014 foretaget af Temaafdeling B: Struktur- og samhørighedspolitik — landbrug og udvikling af landdistrikter, med titlen "præcisionslandbrug: En mulighed for EU's landmænd — potentiel støtte med den fælles landbrugspolitik for 2014-2020",
 - der henviser til STOA's (Science and Technology Options Assessment) undersøgelse fra 2013 med titlen "Technology options for feeding 10 billion people" (teknologiske valgmuligheder til at brødføde 10 milliarder mennesker),
 - der henviser til Kommissionens meddelelse af 29. februar 2012 om det europæiske innovationspartnerskab om landbrugets produktivitet og bæredygtighed (COM(2012)0079),
 - der henviser til Kommissionens meddelelse af 13. februar 2012 med titlen "Nye veje til bæredygtig vækst: Bioøkonomi i Europa" (COM(2012)0060),
 - der henviser til Kommissionens afgørelse af 16. oktober 2015 om nedsættelse af Gruppen af højtstående videnskabelige rådgivere (C(2015) 6946),
 - der henviser til Kommissionens meddelelse af 19. maj 2015 med titlen "Bedre regulering for bedre resultater - En EU-dagsorden" (COM(2015)0215),
 - der henviser til sin beslutning af 17. december 2015 om patenter og sortsbeskyttelse³,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 52,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om Landbrug og Udvikling af Landdistrikter (A8-0174/2016),
- A. der henviser til, at vore samfund står over for flere udfordringer vedrørende landbrug og bør være opgaven voksen, samt at det skønnes, at verdens befolkning vil nå op på 9,6 milliarder pr. 2050, hvilket betyder, at der vil være ca. 2,4 mia. flere mennesker end i dag;
- B. der henviser til, at den forventede stigning i verdens befolkning vil kræve, at fødevarereproduktionen og -forsyningen øges med mellem 60 % og 110 % for at opfylde den stigende efterspørgsel, hvis man baserer sig på en række beregninger og antagelser,

¹ EUT L 268 af 18.10.2003, s. 1.

² Vedtagne tekster, P7_TA(2014)0205

³ Vedtagne tekster, P8_TA(2015)0473.

der hidrører fra forskellige modeller¹, og bemærker, at gennemsnitligt mindst en tredjedel af alle fødevarer går til spilde, at det i nogle sektorer er næsten halvdelen, og at en af de mest effektive måder at imødekomme den forventede efterspørgsel på og samtidig ikke nedbryde knappe ressourcer er ved at udnytte teknologiske løsninger til at øge produktionen, forbedre distributionsmetoderne og håndtere fødeavenspild;

- C. der henviser til, at der er et presserende behov for at producere flere fødevarer, der er sikre, sunde og nærende for EU og borgerne i hele verden, for at tackle problemerne med fejlernæring, fedme, hjerte-kar-sygdomme, osv. og henviser til, at EU's høje standarder for fødevarer kvalitet nyder anerkendelse verden over;
- D. der henviser til, at der er mange former for udnyttelse af arealerne, der konkurrerer med landbruget, bl.a. urbanisering, turisme og rekreative aktiviteter;
- E. der henviser til, at landbrugsråvarer giver vækstudsigter inden for grøn kemi;
- F. der henviser til, at bestræbelserne på at gøre landbruget mere bæredygtigt til stadighed bliver et vigtigere mål for de økonomiske aktører, da det er nødvendigt at styre omkostningerne for dels at sikre indtægterne og dels øge beskyttelsen af miljøressourcerne (jord, vand, luft og biodiversitet); der henviser til, at landbruget tegner sig for 70 % af verdens forbrug af ferskvand, og at vand allerede nu sætter en væsentlig begrænsning på landbrugsproduktionen i nogle regioner i EU og på globalt plan; der henviser til, at forbruget af drikkevand i landbruget kan mindskes betydeligt ved hjælp af moderne vandingsteknikker og ved dyrkning af afgrøder, som er tilpasset de klimatiske forhold;
- G. der henviser til, at kvælstofgødning fører til høje udbytter, men fremstillingen heraf tegner sig for ca. 50 % af de fossile brændstoffer, der forbruges af landbrugsproduktionssystemerne;
- H. der henviser til, at den globale energieforspørgsel forventes at stige med 40 % inden 2030, og at det allerede nu bør give anledning til seriøse overvejelser om, hvordan denne efterspørgsel kan imødekommes gennem øget energieffektivitet og et sikkert energimiks, der omfatter vedvarende energi; der henviser til, at forskning har vist, at kortere agro-fødekedder kan føre til et mindre energiinput, lavere omkostninger og fordele for miljøet;
- I. der henviser til, at op til 40 % af de globale høstudbytter går tabt hvert år på grund af planteskadegørere og -sygdomme, og at denne procentdel forventes at stige betydeligt i de kommende år; der henviser til, at der bør tages skridt til at forhindre dette tal i at blive større, herunder ved hjælp af systemiske tilgange og tilpasning af de eksisterende produktionsmodeller, og påpeger, at klimaændringerne medvirker til dette tab og fører til fremkomst af nye planteskadegørere og -sygdomme;
- J. der henviser til, at den globale opvarmning forårsager ekstreme vejrphenomener, der fører til tørke og oversvømmelser, som igen forvolder betydelig skade på de berørte

¹ FAO ekspertforummet på højt plan (den 12.-13. oktober 2009 i Rom), Global agriculture towards 2050: Tilman, D. Blazer, C. Hill, J. & Befort, L.B. Global food demand and the sustainable intensification of agriculture (global efterspørgsel efter fødevarer og bæredygtig intensivning af landbrug), PNAS, 2011), PNAS, 2011 (<http://www.pnas.org/content/108/50/20260>).

befolkningsgrupper og udgør en alvorlig trussel mod deres fødevarer sikkerhed; der henviser til, at modstandsdygtigheden ved biologisk og strukturelt mangfoldige landbrugsøkosystemer kan være med til at reducere denne risiko;

- K. der henviser til, at EU's potentiale vedrørende genetiske afgrøder ikke er blevet konsekvent udnyttet i Europas bedrifter, hvor udbyttet er stagneret de seneste år;
- L. der henviser til, at mangfoldigheden og kvaliteten af de plantegenetiske ressourcer spiller en afgørende rolle for landbrugets modstandsdygtighed og produktivitet og dermed er en afgørende faktor for landbruget og fødevarer sikkerheden på lang sigt;
- M. der henviser til, at lukningen af dette "udbyttegab" er et særligt problem på forskningsdagsordenen for bæredygtigt landbrug;
- N. der henviser til, at præcisionslandbrug bl.a. består i at anvende automatisering og andre teknologier til at forbedre nøjagtigheden og effektiviteten af centrale landbrugsforvaltningsmetoder, at fremgangsmåderne til indsamling og analyse af data og optimering af samspillet mellem vejrforhold, jordbund, vand og afgrøder er systembaseret, og at formålet i sidste ende er at reducere forbruget af pesticider, vand og gødning og samtidig forbedre jordens frugtbarhed og optimere udbyttet;
- O. der henviser til, at jordbundsforskningen har vist os, at en sund, levende jordbund fremmer og beskytter afgrøderne ved at huse nyttige arter, som forsvare afgrøderne mod patogener og skadegørere og endvidere forsyner dem med næringsstoffer og vand i bytte for sukkeret i planternes rod-eksudater; der henviser til, at landbrugsmetoderne kan skade jordbundens biologiske, kemiske og fysiske kvalitet og bl.a. føre til jorderosion, jordforringelse og tab af frugtbarhed;
- P. der henviser til, at fordelene ved innovative teknologier ikke bør begrænses til én type af landbrugspraksis, men skal kunne anvendes på alle typer landbrug, uanset om de er konventionelle eller økologiske, husdyr- eller afgrødebaserede, små eller store;
- Q. der henviser til, at antallet af aktive stoffer i pesticider blev reduceret med 70 % mellem 1993 og 2009, og at udbrud af skadegørere er steget i Den Europæiske Union; der henviser til, at godkendelsesprocesserne, herunder kriterierne for at definere aktive stoffer og nye stoffer, der udgør et alternativ til plantebeskyttelsesmidler, udgør en til stadighed større udfordring for EU's landbrug og borgere; der henviser til, at der er et presserende behov for at afhjælpe manglen på aktive stoffer til anvendelser af mindre betydning;
- R. der henviser til, at utilstrækkelige løsninger til beskyttelse af specialafgrøder udgør en trussel for kvaliteten, mangfoldigheden og den bæredygtige produktion af fødevarer i EU og har en direkte indvirkning, som anslås til mere end 1 mia. EUR, hvilket omfatter produktionstab og øgede omkostninger for landbrugerne;
- S. der henviser til, at kortvarige cyklusser i politikkerne og prioriteterne for forskningsstøtte kan være ødelæggende for kvalifikationer, infrastruktur og innovation inden for landbruget, og at der bør gives prioritet til en effektiv overførsel af forskningsresultater fra videnskab til landbrugerne og til forskningsprogrammer, hvor der er fokus på at forbedre landbrugets bæredygtighed, reducere

produktionsomkostningerne og øge konkurrenceevnen;

Præcisionslandbrug

1. bemærker, at landbrugssektoren altid har støttet sig på nye forretningsmodeller og metoder, der inkluderer nye teknikker og metoder til at øge produktionen og sikre tilpasning til nye og ændrede omstændigheder; understreger, at økosystemtjenester såsom genanvendelse af næringsstoffer, er af central betydning i landbruget, og at visse funktioner såsom kulstofbinding har betydning ud over fødevareproduktion;
2. er overbevist om, at innovation har potentiale til at bidrage til et bæredygtigt landbrug i EU, og anser teknologierne inden for præcisionslandbrug for at være særligt vigtige for at sikre fremskridt, men erkender, at der er grænser for udbredelsen af præcisionslandbrug, herunder med hensyn til pålidelighed, håndterbarhed og den begrænsede viden om denne teknologi og mulighederne for at tilpasse den til alle typer og størrelser af landbrug;
3. mener, at principperne for præcisionslandbrug kan tilvejebringe betydelige miljøfordele, øge landbrugernes indtægter, give en mere rationel udnyttelse af landbrugsmaskinerne og i høj grad øge ressourceeffektivitet, herunder med hensyn til brug af vand til kunstvanding; opfordrer derfor Kommissionen til at fremme politikker, der kan stimulere udviklingen og anvendelsen af teknologier til præcisionsdyrkning for alle landbrugstyper uanset deres størrelse, og uanset om de producerer afgrøder eller husdyr;
4. fremhæver, at der er et særligt behov for, at innovationsprocessen inden for præcisionslandbrug løser problemet med høje omkostninger i forbindelse med udviklingen og anvendelsen af visse præcisionslandbrugsteknologier, og mener, at landbrugerne og hele forsyningskæden bør gøre en aktiv indsats i udviklingen af disse teknologier med henblik på at sikre klare fordele på bedriftsniveau og øge landbrugernes modstandsdygtighed;
5. er overbevist om, at økonomisk udvikling og bæredygtig produktion ikke gensidigt udelukker hinanden, og at begge dele kan opnås ved hjælp af innovation; understreger, at det er nødvendigt at støtte innovation i teknologi og forvaltning ved at sikre sammenhængende regler, klarhed og plads til iværksætterånd, og opfordrer Kommissionen til at sikre, at der udtrykkeligt tages hensyn til innovation i de kommende revisioner og reformer af den relevante lovgivning; påpeger, at europæisk landbrug er i stand til at producere produkter af høj kvalitet og med stor merværdi samt udvikle rentable vidensbaserede løsninger, der kan være med til at brødføde en voksende verdensbefolkning;
6. opfordrer industrien, Kommissionen og medlemsstaterne til at arbejde sammen for at forbedre resultaterne og tilpasningsevnen, hvad angår robotteknik og præcisionslandbrugsteknikker, således at forskningsmidlerne kan anvendes effektivt i landbrugets og gartneribrugets interesse;
7. opfordrer desuden industrien til at udnytte de muligheder, som innovationen giver og udvikle præcisionslandbrugskapaciteter, der er tilgængelige for alle, og derigennem give mennesker med handicap nye muligheder, fremme ligestillingen mellem kønnene samt udvide kvalifikationsgrundlaget og beskæftigelsesmulighederne i landdistrikterne;

8. glæder sig over medtagelsen af præcisionslandbrugsrobotteknologi i det nyligt offentliggjorte Horisont 2020-arbejdsprogram for 2016-2017, men beklager, at forslag under denne indkaldelse ikke kræver en mangesidet tilgang og således kan udelukke landbrugere fra innovative udviklinger; understreger, at præcisionslandbrug kan mindske ressourceforbruget med mindst 15 %; tilskynder til større anvendelse af præcisionslandbrug, der giver nye muligheder for samlet forvaltning af landbruget, som f.eks. GPS/GNSS-teknologibaserede maskiner og fjernstyrede flystemer (RPAS'er);

Big data og IT

9. påpeger, at landbrugssektoren, præcist lige som andre sektorer, forandrer sig; gør opmærksom på, at det moderne landbrug kun er blevet muligt, fordi man har accepteret videnskabelige og tekniske fremskridt, og at de digitale fremskridt ligeledes giver mulighed for at udvikle landbrugssektoren;
10. understreger, at indsamling og analyse af store integrerede datasæt har potentiale til at fremme innovation i landbruget, og at det navnlig er nyttigt med hensyn til at håndtere og udvikle en effektiv og bæredygtig fødekæde, der kan være til gavn for landbrugerne, økonomien, forbrugerne og miljøet; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at fjerne hindringerne for integration af komplekse og fragmenterede IKT-systemer, stimulere investeringer og dækning af uddannelsesomkostninger og stille de nødvendige faciliteter til rådighed for landbruget;
11. glæder sig over det fremskridt, som Den Europæiske Rumorganisation (ESA) har gjort med at udvikle præcisionslandbrug; mener, at ESA's Sentinel 2B-satellit, der skal sættes i omløb sidst i 2016, vil give et meget klart billede af det jordareal, der er dækket af afgrøder og skove, med det resultat at landbrugspolitikkerne kan gennemføres mere effektivt, brugen af vand og gødning kan rationaliseres, og høstperioderne kan optimeres; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at støtte anvendelsen af satellitbaserede systemer;

Jord, vand og næringsstoffer

12. konstaterer, at jordbundsforringelse er et stort problem i landbrugsproduktionen, og ser gerne større ambitioner og bestræbelser for at forbedre metoderne til forvaltning af jordbunden, især i lyset af klimaændringerne; glæder sig over udviklingen af CFT-teknologier (controlled traffic farming), der reducerer skaderne på jorden af landbrugsarbejde, og glæder sig også over de seneste bestræbelser på at integrere teledetektionsteknologier med høj opløsningsevne til økologisk landbrug; tilskynder Kommissionen til at sætte tal på fordelene for miljø og produktion ved disse nye teknologier, udbrede oplysning herom og sikre overførsel af viden og teknologi;
13. opfordrer til, at landbrugerne inddrages i udformningen, afprøvningen og udbredelsen af teknologier til kortlægning af næringsstoffer i jorden for at bidrage til at forbedre deres effektivitet;
14. beklager, at effektiviteten i brugen af næringsstoffer i EU er meget lav, og fremhæver, at der er behov for at forbedre effektiviteten af brugen af kvælstof (N), fosfor (P) og kalium (K), så de påvirker miljøet mindre, samtidig med at fødevarer- og energiproduktionen forbedres; efterlyser målrettet forskning (og anvendelse heraf) for at

forbedre overvågningen af næringsstoffektiviteten og yderligere optimering af teknologierne for variabel tildeling;

15. er enig i, at udviklingen af nye teknologier og innovative landbrugsmetoder kan bidrage betydeligt til at mindske anvendelsen af plantebeskyttelsesmidler, kunstgødning og vand, og også bekæmpe jorderosion;

Genetisk diversitet

16. er af den opfattelse, at tabet af genetisk mangfoldighed i det seneste århundrede truer fødevarer-/fodersikkerheden, undergraver EU's politik for bæredygtigt landbrug, beskyttelsen af den biologiske mangfoldighed og strategierne for modvirkning af klimaændringerne; mener, at monokulturer og manglende vekseldrift er vigtige faktorer til dette tab; anser alle plantearter og dyrearter, herunder landracer, deres vilde og halvvilde racebeslægtede samt gamle racer og pionersorter for at være af afgørende betydning for bevarelsen af genetisk diversitet, avlsprogrammer og produktion af tilstrækkeligt, nærende og sunde fødevarer;
17. mener, at EU-reglerne bør gøre det muligt for landbrugere og opdrættere at gøre bedst mulig brug af sådanne genetiske ressourcer til at sikre biodiversitet og innovation gennem udvikling af nye sorter; understreger, at EU's regler altid bør sigte mod ikke at modarbejde sådanne innovative processer ved at pålægge opdrættere og landbrugere en unødvendig administrativ byrde;
18. understreger behovet for en mere omfattende dialog mellem genbanker, private og offentlige planteforskere, forældre, slutbrugere og alle andre aktører, der beskæftiger sig med bevaring og brug af genetiske ressourcer, for således at opbygge modstandsdygtighed og imødekomme udfordringen med at sikre en bæredygtig fødevarereproduktion i hele Europa;
19. fremhæver den tidligere støtte fra GD for Landbrug og Udvikling af Landdistrikter (AGRI) og GD for Forskning og Innovation (RTD) til foranstaltninger til bevarelse af genetiske ressourcer, f.eks. det europæiske netværk for bevarelse af oprindelige frø (ENSCONET), men opfordrer til, at efterfølgende programmer fortsætter støtten til vegetabilsk og animalsk genetiske bevarelsesaktiviteter og navnlig med virkelig anvendelse af genetiske ressourcer på bedrifter;
20. understreger vigtigheden af at udvide bevarelsen af genressourcer til at omfatte flere plante- og dyrearter, og ser gerne, at finansiering af forskningen på dette område fører til teknologiske forbedringer for landbrug og gartneri;
21. opfordrer Kommissionen til at fremsætte forslag om den europæiske strategi for bevaring af den genetiske mangfoldighed i landbruget, som blev bebudet som aktion 10 i EU's biodiversitetstrategi frem til 2020;
22. anerkender nødvendigheden af på en ansvarlig måde at benytte kimplasma til at identificere og karakterisere træk for ressourceanvendelseeffektivitet, modstandsdygtighed mod skadegørere og sygdom og andre egenskaber, der giver bedre kvalitet og større modstandsdygtighed; mener, at dette kræver, at der lægges større vægt på fænotypebestemmelse, hvilket er en særlig flaskehals for mange afgrøder;

23. bemærker, at den mest effektive måde at bevare den genetiske mangfoldighed i landbruget på er at bruge den in vivo; påpeger, at af de tre DUS-kriterier (selvstændighed, ensartethed og stabilitet), som anvendes i EU's officielle frøkataloger, er ensartethed og stabilitet ikke naturlige egenskaber i genetisk varierede planter; bemærker, at tilpasning til klimaændringen er afhængig af en høj genetisk variation; bemærker de stadig mere koncentrerede frømarkeder og den faldende variation inden for de enkelte sorter; går ind for, at den rolle, som spilles af systemerne for udveksling af frø i landbruget, skal styrke landbrugerne, og anerkender den deltagelsesbaserede frøavl som en lang innovativ tradition i landdistrikterne;
24. anerkender nødvendigheden af at opretholde og udnytte genetiske ressourcer for fødevarerens sikkerhed på lang sigt og til at udvide den genetiske base i moderne plante- og dyreavl; anerkender, at økologiske bedrifter står over for mangel på nye arter, der er resistente over for skadedyr og plantesygdomme, og som kan dyrkes uden brug af giftige plantebeskyttelsesprodukter; støtter idéen om deling af adgang og fordele, men opfordrer indtrængende til en pragmatisk gennemførelse af Nagoya-protokollen i henhold til forordning (EU) nr. 511/2014 og forordning (EU) nr. 2015/1866, således at opdrætterne ikke afskrækkes af udviklede forhold og omkostningerne forbundet med at anvende vildt materiale til at indføre nye egenskaber, såsom modstandsdygtighed over for sygdomme og skadedyr, ernæringsmæssig kvalitet samt miljømæssig modstandskraft; bemærker, at dette bør ske uden at fratage de lokale samfund, der har forvaltet arter og forædlet sorter i årenes løb, mulighed for at fortsætte hermed;
25. mener, at det er afgørende at opretholde og udvikle de lokale racer, da de har en evne til at tilpasse sig de særlige forhold i deres eget miljø, og mener, at landbrugernes ret til at dyrke planter selvstændigt og at lagre og udveksle såsæd af forskellige arter og sorter skal respekteres med henblik på at sikre den genetiske mangfoldighed i europæisk landbrug;
26. anerkender behovet for at støtte passende omdrift, der fortsat er rentabel for landbrugerne; fremhæver også behovet for at opretholde en vifte af egnede værktøjer til beskyttelse af afgrøderne ud over genetiske ressourcer; understreger, at uden sådanne værktøjer vil antallet af forskellige afgrøder, som kan produceres rentabelt, blive stærkt begrænset;

Præcisionsavl

27. støtter behovet for fortsat fremskridt i innovativ plante- og dyreavl gennem anvendelse af sikre og gennemprøvede teknikker for ikke kun at øge viften af parasit- og sygdomsresistente træk inden for afgrøder, men også for at få flere råvarer med ernæringsmæssige og sundhedsmæssige egenskaber på markedet;
28. anerkender betydningen af markørassisteret udvælgelse og intelligent avl, som nu er velintegreret i mange avlsprogrammer, men også potentialet i præcisionsavl til afgrødeforbedringer, f.eks. anvendelse af zinkfingernucleaser og CRISPR (clustered regularly interspaced short palindromic repeats) i genombearbejdning, DNA-synthesizerbestemt mutagenese og brug af CMS-hybrider i protoplastfusions- eller vævskulturbaserede metoder;
29. mener, at det er vigtigt også at sikre vedvarende støtte til udvikling og anvendelse af

fremtidige teknologiske værktøjer, der kan gøre det muligt for avlsaktiviteterne at løfte de kommende samfundsmæssige udfordringer;

30. understreger, at det er vigtigt ikke at hindre anvendelsen af og forsøg med, højpræcisionsavlsmetoder uden god videnskabelig begrundelse, og at lovgivningen bør være tilpasset behovet for at holde trit med udviklingen uden at være byrdefuld;
31. anerkender de muligheder, der ligger i de nye teknologier med hensyn til målrettet egenskabsudvikling og udvælgelse af dyr, herunder dem med sociale og sundhedsmæssige fordele, såsom kvæg uden horn eller resistens over for prionsygdomme; understreger behovet for en undersøgelse og en passende regulering af disse teknikker, før de bringes i anvendelse, da de indebærer mulige skadevirkninger for menneskers sundhed, dyrs sundhed og velfærd samt miljøet og biodiversiteten;
32. mener, at det er det rette tidspunkt for Kommissionen til at offentliggøre den endelige rapport fra arbejdsgruppen om "Nye teknikker" og til at bruge dennes videnskabelige resultater som grundlag til at afklare den retlige status for de avlsmetoder, der i øjeblikket er ved at blive undersøgt, og opfordrer Kommissionen til at basere sine overvejelser på velfunderede juridiske analyser;
33. opfordrer til en åben og gennemsigtig dialog mellem alle interessenter og offentligheden om en ansvarlig udvikling af innovative højpræcisionsløsninger til avlsprogrammer, der også skal omfatte fordele og ulemper ved denne udvikling; bemærker, at dette vil kræve en indsats for at udbrede kendskabet til og forståelsen af nye teknikker blandt landmænd og den brede offentlighed; opfordrer Kommissionen til at sikre, at forbrugere og landbrugere er tilstrækkeligt uddannet i nye og fremvoksende avlsmetoder for at sikre, at en åben og velinformeret offentlig debat kan finde sted;
34. udtrykker derfor bekymring over den nylige afgørelse fra det udvidede appelkammer ved Den Europæiske Patentmyndighed (EPO) af 25. marts 2015 i sag G2/12 og G2/13;

Plantebeskyttelsesmidler (PPP'er)

35. understreger det presserende behov for at gennemgå gennemførelsen af de reguleringsmæssige rammer for PPP'er og til at udvikle en sammenhængende, effektiv, forudsigelig, risikobaseret og videnskabeligt velfunderet vurdering- og godkendelsesordning; mener, at det er vigtigt at mindske landbrugernes afhængighed af pesticider i så vid udstrækning som muligt, og konstaterer, at produktionen af fødevarer og foder finder sted inden for rammerne af et konkurrencebaseret internationalt miljø; mener, at det er vigtigt at udvikle OPP'er, der er omkostningseffektive, sikre og miljøvenlige;
36. glæder sig over Kommissionens arbejdsprogram for 2016 vedrørende REFIT-programmet, der forpligter EU til at foretage en evaluering af forordning (EF) nr. 1107/2009 og forordning (EF) nr. 396/2005; understreger, at REFIT-programmet ikke må føre til en sænkning af standarderne for fødevarer og miljøbeskyttelse;
37. opfordrer Kommissionen til i sin rapport til Europa-Parlamentet og Rådet at omhandle mulighederne for at ændre og forbedre den nuværende lovgivning og navnlig bestemmelserne vedrørende gensidig anerkendelse af godkendelser og den

zonemæssige evalueringsproces;

38. udtrykker bekymring over, at systemet med zoneopdelte godkendelser ikke fungerer på grund af den fortsatte anvendelse af forældede nationale godkendelsesmetoder, og opfordrer Kommissionen til at fremme anvendelsen af fælles procedurer for at sikre gensidig anerkendelse af produkter i alle medlemsstaterne i de områder, der er omhandlet i forordning 1107/2009;
39. glæder sig over det seneste "Integrated Pest Management – European Research Area Network" (IPM-ERANET) (netværk til integreret bekæmpelse af skadegørere) og den nye koordineringsplatformen for "anvendelser af mindre betydning", men mener, at platformen kan udnyttes bedre til at dække forskning og innovation med henblik på at imødegå manglen på løsninger til beskyttelse af afgrøder af mindre betydning og specialafgrøder;
40. fremhæver betydningen af på en gennemsigtig måde at vurdere virkningerne af aktive stoffer med henblik på at sikre et bæredygtigt landbrug, der efterlever EU-lovgivningen, og af at foretage en omfattende evaluering af de risici og farer, der er forbundet med brugen af produkterne, og minder om, at forsigtighedsprincippet bør anvendes, når graden af usikkerhed er for høj til at sikre den offentlige sundhed og gode landbrugs- og miljøvilkår;
41. opfordrer Generaldirektoratet for Sundhed og Fødevarerikkerhed (SANTE) til at fastsætte klare kriterier for definitionen af lavrisikostoffer med henblik på udvikling og anvendelse af pesticider med lav risiko og samtidig se nærmere på udviklingen på det videnskabelige område og sikre, at målene for sundheds- og miljøbeskyttelse opfyldes, samt sikre, at sikkerhedsdata er medtaget for de kriterier, der anvendes for alle potentielle lavrisikostoffer;
42. er af den opfattelse, at lavrisikostoffer, herunder ikkekemiske alternativer til plantebeskyttelsesmidler såsom biologisk bekæmpelse, bør godkendes midlertidigt til anvendelse og evalueres hurtigt af den rapporterende medlemsstat og Den Europæiske Fødevarerikkerhedsautoritet (EFSA), således at målsætningerne i direktiv 2009/128/EF om integreret skadedyrsbekæmpelse og bæredygtig anvendelse af pesticider kan opfyldes, navnlig for produkter af mindre betydning og specialafgrøder;
43. understreger, at landbrugerne bør have større redskaber til at beskytte deres høst og beslutte, hvilken foranstaltning der bedst kan beskytte deres afgrøder; opfordrer derfor til en bredere anvendelse af forskellige alternativer til traditionelle pesticider, herunder biopesticider, som en bestanddel af den integrerede bekæmpelse af skadegørere, og opfordrer til, at der gøres en større indsats for at udvikle mere omkostningseffektive alternativer ved at støtte forskning i marken i ikkekemiske alternativer, lavrisikoforanstaltninger og pesticider, som er mere miljøvenlige;
44. bemærker, at biologisk bekæmpelse består i metoder til beskyttelse af afgrøder baseret på brug af levende organismer eller naturlige stoffer, og at denne metode kan mindske anvendelsen af traditionelle pesticider og bidrage til bedre plantemodstandsdygtighed;
45. opfordrer Kommissionen til at udarbejde en handlingsplan og nedsætte en ekspertgruppe med henblik på at arbejde på et mere bæredygtigt system til

skadedyrsbekæmpelse; påpeger potentialet ved en skadedyrsbekæmpelse, der forbedrer samspillet mellem planteavl, naturlige bekæmpelsessystemer og anvendelse af pesticider;

46. bemærker, at en hurtigere godkendelsesprocedure vil øge tilgængeligheden af plantebeskyttelsesmidler med lav risiko, mindske risikoen for resistens over for aktive bestanddele og begrænse virkningerne på ikke-målarter i forbindelse med almindeligt benyttede plantebeskyttelsesmidler;
47. mener, at en hurtigere godkendelsesprocedure ville give industrien incitamenter til at forske i udviklingen af nye lav aktive ingredienser, herunder nye, innovative lavrisikostoffer, således at det sikres, at landbrugere råder over tilstrækkelige redskaber til plantebeskyttelse, hvilket giver dem mulighed for hurtigere at skifte til bæredygtige plantebeskyttelsesmidler og øge effektiviteten i den integrerede skadedyrsbekæmpelse;
48. beklager de langsomme fremskridt i medlemsstaterne og Kommissionen med hensyn til at gennemføre og evaluere gennemførelsen af integreret skadedyrsbekæmpelse og direktiv 2009/128/EF;

Kompetenceudvikling og videnerførsel

49. anerkender, at udviklingen af landbrugsrelaterede teknologier kræver en lang række færdigheder og kundskaber, der både er specialiserede og tværfaglige, og som omfatter, men ikke er begrænset til, generel plante-, dyre- og miljøvidenskab, fysiologi og teknik;
50. beklager den stigende mangel på kvalificeret arbejdskraft i mange af disse erhverv og opfordrer medlemsstaterne til at arbejde sammen med erhvervslivet, forskningsinstitutioner og andre relevante interessenter i udformningen af de kommende programmer til udvikling af landdistrikterne, herunder europæiske innovationspartnerskaber (EIP'er), med henblik på at indkredse muligheder for at støtte kompetenceudvikling og videnerførsel på disse områder, herunder ved hjælp af uddannelse og lærepladser til unge landbrugere og nytilkomne;
51. opfordrer landbrugsteknologisektoren til at forbedre koordineringen og integrationen af fremvisninger på bedrifterne og til at anvende fremvisninger og overvågning af bedrifter til at udveksle bedste praksis på regionalt, nationalt og europæisk plan ved hjælp af allerede eksisterende eller nye programmer, initiativer og ressourcer;
52. anerkender det potentiale, som præcisionslandbrug og integration af digital teknologi kan have med hensyn til at gøre landbruget mere attraktivt for unge landbrugere og skabe nye muligheder for vækst og beskæftigelse i landdistrikterne; mener, at investering i udviklingen af disse teknologier kan fremme et generationsskifte i landbruget;

Forsknings- og støtteprioriteter

53. anerkender de langsigtede udfordringer, der er forbundet med bæredygtigt landbrug og gartneri, og opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at udarbejde en langsigtet investeringsplan, hvor tilgangen er sektorbaseret, og hvor der er kontinuitet i finansieringen af grundforskning og anvendt forskning, og anmoder Kommissionen og

medlemsstaterne til at samarbejde om yderligere at forbedre uddannelsen for specialister og arbejdstagere inden for bæredygtigt landbrug og til at sikre, at der er mulighed for at få ekspertrådgivning;

54. mener, at planen bør indeholde omkostningseffektive løsninger og gælde for mindre producenter, landdistrikter og perifere regioner samt bjergområder; understreger, at landbrugere er de største forvaltere af miljøet i Europa og har brug for fortsat adgang til innovation og forskning, der kan sætte dem i stand til at producere fødevarer, foder og andre produkter på en bæredygtig og omkostningseffektiv måde og samtidig beskytte miljøet for de kommende generationer og øge den biologiske mangfoldighed og økosystemtjenesterne;
55. glæder sig over de fremskridt, der er gjort inden for anvendt forskning i de seneste år, men opfordrer til en større indsats for at sikre overførsel af viden til slutbrugerne og inddrage landbrugere og andre brugere af teknologier og produkter, herunder små bedrifter;
56. opfordrer til, at det europæiske innovationspartnerskab om et konkurrencedygtigt og bæredygtigt landbrug i anden søjle af den fælles landbrugspolitik optrappes for at skabe partnerskaber mellem innovative aktører, herunder alle landbrugere og navnlig små landbrugere og længere væk fra de europæiske beslutningscentre;
57. bemærker, at i de medlemsstater, hvor offentlig-private partnerskaber bruges på intelligent vis, er der sket et større skifte hen imod anvendt forskning og en større inddragelse af slutbrugerne;
58. anser det for absolut nødvendigt, at Kommissionen og medlemsstaterne udvikler projekter, der fokuserer på udvikling af mere ressourcebesparende landbrugsmetoder og afgrøder, herunder lokalt specialiserede sorter, der sigter mod bevarelse og forbedring af jordens frugtbarhed og udveksling af næringsstoffer, navnlig i betragtning af den stigende knaphed på vandressourcer og visse nøglekomponenter i gødninger som fosfat; opfordrer Kommissionen til at prioritere investeringer i den cirkulære økonomi og klimavenlige landbrugsmetoder med passende investeringsincitamenter til forskning og udbredelsen af disse metoder; understreger, at fordelene ved akvaponi, genanvendelse af næringsstoffer i lukket kredsløb, agroøkologi, herunder skovlandbrug, jordbundsbevarende landbrug, bæredygtig skovforvaltning og sapropel, kort foderkæde, græsningssystemer og lavinputproduktion bør evalueres behørigt, udbredes og tilskyndes;
59. anser det for absolut nødvendigt, at Kommissionen og medlemsstaterne udvikler innovative projekter til at producere fødevarer og nonfoodprodukter (bioøkonomi, vedvarende energi osv.) og -tjenester med henblik på at udvikle et mere ressourceeffektivt landbrug (bedre anvendelse af vand, energi, fødevarer til afgrøder og dyr osv.), som er mere selvstændigt;
60. bemærker, at de uafhængige eller offentligt finansierede centre for uddannelse, erhvervsuddannelse og innovation i landbruget i en stor del af EU er gået tilbage eller ikke i tilstrækkeligt omfang omfatter tværfaglige tilgange på nye områder såsom landbrugsteknik; anerkender, at landbrugernes kvalifikationer i visse medlemsstater endnu er begrænsede, hvilket vanskeliggør adgangen til og anvendelsen af nye

teknologier, hvorfor Kommissionen opfordres til at udarbejde en europæisk plan for en indsats på landbrugsuddannelsesområdet på både teknisk og teoretisk plan;

61. glæder sig over det nyligt lancerede europæiske innovationspartnerskab om et produktivt og bæredygtigt landbrug (European Innovation Partnership for Agricultural Productivity and Sustainability (EIP-AGRI)), der har til formål at sammenknytte forskning og praktisk landbrug, og opfordrer Kommissionen til at spille en aktiv rolle for at fremme koordineringen på nationalt og tværnationalt plan og skabe en eksplicit innovationsdagsorden, der har tilknytning til Horisont 2020 samt sikre en tilstrækkelig formidling af viden til slutbrugerne;
62. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at gøre mere for at øge samfundets bevidsthed om værdien af landbruget i EU samt udvikle transeuropæiske centre for landbrugsinnovation, der kan muliggøre og sikre en passende adgang til innovative teknikker, bæredygtigt landbrug og fødevarerikkerhed og -suverænitæt;
63. understreger, at disse centre ikke kun bør sikre adgang til nye teknologier for bæredygtigt landbrug, de bør også fremme bæredygtig udvikling af landdistrikterne ved at samarbejde med lokalsamfund, SMV'er, kooperativer og producentorganisationer; understreger, at de bør være gennemsigtige og åbne for offentligheden og landbrugere og bør have en tværsektoriel tilgang, der fremmer dialogen mellem de sektorer, som kan blive berørt af innovation på forskellige måder;
64. opfordrer indtrængende Kommissionen om at sikre, at traditionelle teknikker og bedrifter kan sameksistere med teknologiske og videnskabelige innovationer i betragtning af, at de udgør et enormt aktiv og er en kilde til kulturel, landlig, historisk og turistmæssig mangfoldighed og er livsgrundlag for adskillige europæiske smålandbrugere i mange forskellige regioner;
65. opfordrer medlemsstaterne til at gøre bedre brug af de finansielle instrumenter, der er oprettet under det fælles aftalememorandum mellem Kommissionen og Den Europæiske Investeringsbank for landbruget og udviklingen af landdistrikter for perioden 2014-2020;
66. understreger den merværdi, der er forbundet med disse instrumenter, især for så vidt angår deres løftestangeffekter og de lånegarantier, der tager sigte på at fremme gennemførelsen af en forskningsdagsorden for bæredygtigt landbrug og skovbrug, herunder samfundsmæssig udfordring 2 i Horisont 2020; henviser særligt til deres nytteværdi med hensyn til at begrænse investeringsbehovet og risiciene for landbrugere, der ønsker at anvende de omkostningstunge teknologier og metoder, der er forbundet med præcisionslandbrug;

Fastholdelse af Europa i centrum for videnskabelig udvikling og innovation

67. bemærker, at landområderne, herunder regioner i den yderste periferi og bjergområder, er mere udsatte for faktiske og potentielle klimaændringer, hvilket gør dem mindre tiltrækkende og mere modtagelige for aldrende befolkninger og affolkning; anerkender, at landbruget skal have mulighed for at tilpasse sig til ændrede forhold ved hjælp af alle tilgængelige teknologiske løsninger med henblik på at sikre, at landbrugsjord bruges på mere bæredygtig vis;

68. bemærker, at anvendelse af moderne teknologier i landbruget og den bredere arealanvendelsessektor kan hjælpe disse sektorer med at yde et rimeligt bidrag til den globale indsats for at modvirke klimaændringerne; understreger i denne forbindelse behovet for at udvide definitionen af "produktive landbrug" og til fuldt ud at støtte og respektere de landbrugsarealer, der skaber offentlige goder, der gavner indsatsen for afbødning af klimaændringer og for kulstofbinding, herunder økologisk landbrug;
69. anser det for uomgængeligt også at bevare landbrugsjord i områder såsom bjergegne og afsidesliggende egne i Unionen og støtter derfor enhver indsats for at sikre, at de hovedsagelig små landbrugsbedrifter, der findes der, også har adgang til højteknologi, som er skræddersyet til deres særlige behov;
70. anser det for vigtigt, at nye teknologier fortsat bliver udviklet i EU, ikke bliver kvalt af unødigt og byrdefuld regulering, og at de bør have ret til at vise, hvad de er værd, eftersom en rimelig EU-lovgivning for at beskytte forbrugernes sikkerhed og sundhed og miljøbeskyttelse, der baserer sig på uafhængige, fagligt evaluerede videnskabelige forhold, gør det muligt for EU's landbrugsprodukter at være konkurrencedygtige og attraktive på det indre marked og verdensmarkedet, og opfordrer til, at dette princip fortsat opretholdes;
71. bemærker navnlig de store udgifter, de lange frister og den kommercielle og retlige usikkerhed, der er forbundet med at bringe nye teknologier og bæredygtige produkter på markedet under de nuværende EU-bestemmelser; bemærker, at disse faktiske omstændigheder er endnu tydeligere i de afsidesliggende regioner, fjerntliggende landdistrikter, ugunstigt stillede områder og bjergområder;
72. opfordrer indtrængende Kommissionen til at bruge og forstærke alle de afsidesliggende regioners karakteristika ved at gennemføre teknologisk og videnskabelig innovative pilotprojekter med henblik på at reducere disse regioners naturlige ufordelagtige forhold og vanskeligheder med at få adgang til og anvende den seneste videnskabelige og teknologiske udvikling;
73. opfordrer Kommissionen til at forbedre sine reguleringsmæssige rammer i overensstemmelse med principperne for bedre regulering for derigennem at sikre rettidige og effektive beslutningsprocedurer, der kan bidrage til teknologisk udvikling i EU;
74. opfordrer Kommissionen til at anvende sin nye videnskabelige rådgivningsmekanisme (SAM) til at præcisere en lovgivningsmæssig ramme, hvor der lægger større vægt på risikobaseret og uafhængig videnskabelig dokumentation i vurderingen af fordele og risici ved at indføre eller undlade at indføre nye teknologier, produkter og fremgangsmåder;
75. noterer sig, at der er bred støtte til vedtagelse af innovationsprincippet, ifølge hvilket EU's lovgivningsmæssige forslag skal vurderes fuldt ud, hvad angår deres virkninger for innovation;
76. opfordrer Kommissionen til at gøre mere vidtspændende bestræbelser for det videnskabelige samarbejde på internationalt plan også med henblik på udveksling af oplysninger og fastlæggelse af udviklingsmuligheder;

77. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.

BEGRUNDELSE

Verdens befolkning vokser, og derfor er opfyldelsen af behovet for sund kost og en optimal ernæring en af de største udfordringer, som verden står over for. Efterspørgslen efter fødevarer forventes at stige med 70 % frem til 2050. Faldende tilgængelighed til landbrugsarealer, miljømæssige tab og forringelse, knaphed på vand, øget efterspørgsel efter energi og fremkomsten af nye skadegørere og sygdomme lægger et betydeligt pres på vores naturlige miljø. Resultatet er, at landbrugere i stigende grad finder det vanskeligt at fremstille fødevarer på en bæredygtig måde.

Teknologisk innovation er en væsentlig del af løsningen. Navnlig landbrugsteknologier har potentialet til at gøre landbruget mere produktivt og mere bæredygtigt. Landbrugere anerkender og værdsætter dette. Mange ser teknologi – genetiske, mekaniske og i stigende grad digitale teknologier – som den eneste realistiske måde at løse de nuværende udfordringer.

EU bør blive førende i verden inden for landbrugsteknologi, innovation og bæredygtighed. Denne betænkning handler om at sikre, at Europa har en levende landbrugssektor, der udvikler en bred vifte af innovation og teknologier på tværs af alle typer landbrug, hvad enten de er konventionelle, økologiske eller noget tredje. Vi må sikre, at fordelene ved teknologisk innovation er til rådighed for alle vores landmænd. At finde løsninger, som virker i lille målestok i landdistrikterne, er lige så vigtigt som at tackle de udfordringer, som mange af vores store bedrifter står over for.

Behovet for at forbedre produktivitet, konkurrenceevne og miljøresultater handler ikke kun om økonomi. Omkring 805 mio. mennesker i verden lider af kronisk fejlnæring, og næsten alle disse lever i udviklingslandene, og derfor har Europa helt klart en moralsk forpligtelse til at optimere landbrugets produktion og øge produktionen og samtidig gøre dette på den mest bæredygtige måde.

Selv om den globale bekymring over fødevarer- og miljø sikkerhed har skabt et nyt fokus for forskning og udvikling i den offentlige sektor i de senere år, halter det europæiske landbrug fortsat bagefter mange af de internationale konkurrenter. Kun vedvarende og prioriterede investeringer i forskningsgrundlaget vil vende denne tendens.

Udgangspunktet skal være målrettede investeringer i anvendt forskning og tværnational forskning. Ikke nok forskning markedsføres, så landbrugerne er ikke i stand til at drage fordel af de muligheder, som ny teknologi og innovation giver. Det er ligeledes sådan, at når landbrugsteknologier udvikles, er det ikke alle disse teknologier, der opfylder landmændenes behov, enten fordi teknologien endnu ikke er optimeret eller tilpasset de lokale landbrugsforhold, eller fordi den er kapitalintensiv og ligger uden for små landmænds rækkevidde.

Landmænd og videnskabsfolk spiller forskellige roller i innovationsprocessen, men der kan kun opnås bedre resultater, hvis begge parter arbejder tættere sammen. Landbrugerne er slutbrugerne af produktions- og forvaltningsteknologierne, og de aktører i forsyningskæden, der udvikler disse teknologier, skal udnytte deres praktiske erfaringer. Tilsvarende bør landbrugere, der støder på en særlig udfordring i marken, kunne få direkte adgang til

videnskabsfolk og gøre brug af grundforskningen til at finde løsninger.

EU og medlemsstaterne, den akademiske verden og industrien, herunder avlere, landbrugskemisektoren, landmændene og fødevarereproducenterne bør alle arbejde sammen om at forbedre omsætning af forskning til praksis - fra laboratorium til jord og bord. Dette vil gøre det muligt for Europa at frigøre en ny fase i landbrugsinnovation.

De seneste investeringer og nye finansieringsprioriteter på medlemsstats- og EU-plan er opmuntrende. Rammeprogrammet Horisont 2020 er EU's største program for forskning og innovation med næsten 80 mia. euro til rådighed over en periode på 7 år.

Nye investeringer finder også sted i medlemsstaterne. I Det Forenede Kongerige har den britiske regering for eksempel investering i en ny "agri-tech"-strategi, der har til formål at gøre Det Forenede Kongerige verdensførende inden for landbrugsteknologi, innovation og bæredygtighed. Denne strategi er nu i gang og omfatter investeringer for 70 mio. UKL i en agri-tech-katalysator, der skal fremskynde kommercialiseringen af landbrugsforskning, og yderligere 90 mio. UKL til at oprette centre for landbrugsinnovation, der skal støtte fremskridt inden for bæredygtigt landbrug.

Nøglen til at få alt dette til at ske vil være at sikre de rette kvalifikationer og tiltrække de rette talenter og ekspertise til industrien. De forskningsfærdigheder, der er nødvendige for at støtte sektoren, er under hastig forandring, og der er nu en reel risiko for større mangel på kvalificeret arbejdskraft i sektorerne for agronomi og plantepatologi, da mange af de erfarne fagfolk på disse nicheområder nærmer sig pensionsalderen. I store dele af Europa er centrene for uddannelse, erhvervsuddannelse og innovation gået tilbage og har behov for at blive styrket, navnlig i det nye område for landbrugsteknik. Kort sagt skal EU og medlemsstaterne bestræbe sig på at gøre EU's landbrugssektor mere attraktiv for nye operatører, enten i landbrug, forskning eller teknologisk udvikling. Desuden er medlemsstaterne nødt til at arbejde tættere sammen med industrien for at ændre det negative syn på sektoren som en lavkvalifikations- og lavteknologisk industri, således at landbruget kan tiltrække de fornødne kvalifikationer.

Etablering af lovgivningsmæssige rammer, der er mere innovationsfremmende, og sikring af, at EU's regler ikke fungerer som hindringer for innovation, er også meget vigtig. Uden en understøttende retlig orden vil den europæiske industri flytte til mere dynamiske markeder. Alt for ofte lægger EU's lovgivning restriktioner på produkter og teknologier, uden at der foreligger fyldestgørende dokumentation for risici. EU-lovgivningen skal være velunderbygget for at kunne fremme innovation.

De fleste landmænd og jordejere er små virksomheder og en mindskelse af den administrative byrde for disse SMV'er er af afgørende betydning. Margenerne i landbrugssektoren er små og ekstraomkostninger truer overlevelsen af nogle små landbrug.

Endelig bør de langsigtede udfordringer for bæredygtigt landbrug imødegås med en fælles indsats fra Kommissionen og medlemsstaterne for at sikre støtte til teknologisk innovation, reguleringsmæssige rammer, der er risikobaserede og understøttet af videnskabelige beviser, kontinuitet i grundforskning og anvendt forskning og udvikling af landbrugsrelaterede færdigheder.

**RESULTAT AF ENDELIG AFSTEMNING
I KORRESPONDERENDE UDVALG**

Dato for vedtagelse	26.4.2016
Resultat af den endelige afstemning	+: 23 -: 14 0: 4
Til stede ved den endelige afstemning - medlemmer	John Stuart Agnew, Clara Eugenia Aguilera García, Eric Andrieu, Richard Ashworth, José Bové, Paul Brannen, Daniel Buda, Nicola Caputo, Matt Carthy, Viorica Dăncilă, Michel Dantin, Paolo De Castro, Albert Deß, Herbert Dorfmann, Norbert Erdős, Edouard Ferrand, Luke Ming Flanagan, Martin Häusling, Anja Hazekamp, Jan Huitema, Peter Jahr, Jarosław Kalinowski, Zbigniew Kuźmiuk, Philippe Loiseau, Mairead McGuinness, Ulrike Müller, James Nicholson, Maria Noichl, Marijana Petir, Laurențiu Rebegea, Bronis Ropė, Jordi Sebastià, Jasenko Selimovic, Maria Lidia Senra Rodríguez, Czesław Adam Siekierski, Marc Tarabella, Janusz Wojciechowski, Marco Zullo
Til stede ved den endelige afstemning – stedfortrædere	Pilar Ayuso, Franc Bogovič, Jean-Paul Denanot, Jens Gieseke, Ivan Jakovčić, Norbert Lins, Anthea McIntyre, Sofia Ribeiro, Hannu Takkula, Ramón Luis Valcárcel Siso